การศึกษาการปรับปรุงพื้นที่ดินเด็มที่มีข้าวตายเป็นหย่อม ๆ โดยใช้วัสดุอินทรีย์หลากชนิด เพื่อลดความเค็มของดินและเพิ่มผลผลิตข้าวในบริเวณที่มีข้าวตาย สถานที่ทดลองแปลงนาดินเก็ม อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ชุดดินกุลาร้องให้ (Ki: Typic Natraqualfs) สร้างแปลงทดลอง ขนาค 8.5 x 8.2 ตร.ม. ด้วยการฝังบ่อซีเมนต์ที่มีขนาคพื้นที่ 0.502 ตร.ม. จำนวน 27 บ่อ ลงในบริเวณ ที่มีข้าวตายเป็นหย่อม โดยวางแผนการทคลองแบบ Randomize Completed Block Design (RCBD) จำนวน 3 ซ้ำ ตำรับการทคลองประกอบค้วยวัสคุอินทรีย์ 9 ชนิค ไค้แก่ (1) ไม่ใส่วัสคุอินทรีย์ (control) (2) ปุ๋ยคอก (3) ฟิลเตอร์เค้ก (4) ตอซังข้าว (5) ชานอ้อย (6) แกลบเผา (7) ขี้เลื่อย (8) โสนอัฟริกัน (9) ปอเทือง อัตรา 2 ตัน/ไร่ ปักคำข้าวหลังจากไถกลบวัสคุอินทรีย์ เก็บตัวอย่างคินที่ ความลึก 0-20 เซนติเมตร นำคินมาวัดคุณสมบัติบางประการ ได้แก่ ค่าการนำกระแสไฟฟ้า ปริมาณ โซเคียมที่แลกเปลี่ยนได้ในคิน ค่าสัมประสิทธิ์การนำน้ำ และค่าความหนาแน่นรวมของคิน จากผล การทดลอง พบว่า การใส่วัสดุอินทรีย์ร่วมกับการไถพรวนลึกทำให้ค่าการนำกระแสไฟฟ้าของคิน ปริมาณโซเคียมที่แลกเปลี่ยนได้ และความหนาแน่นรวมของคินมีแนวโน้มลดลง บ่อซีเมนต์ที่ใส่ปุ๋ย คอกทำให้ค่าการนำกระแสไฟฟ้าและปริมาณโซเคียมที่แลกเปลี่ยนได้ในคินลดลงมากที่สุดอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ (2.05 มิลลิซีเมนส์/เซนติเมตร และ 178.04 ppm ตามลำคับ) ผลผลิตข้าวในพื้น ที่ดินเค็ม พบว่า แปลงที่ใส่ โสนอัฟริกันให้ผลผลิตข้าวสูงที่สุด 95.72 กรับ/0.502 ตร.ม. (305.09 กิโลกรัม/ไร่) รองลงมาคือ ปุ๋ยคอก 93.85 กรัม/0.502 ตร.ม. (299.12 กิโลกรัม/ไร่) และ ปอเทื่อง 84.52 กรับ/0.502 ตร.ม. (269.39 กิโลกรับ/ไร่)ส่วนวัสคุอินทรีย์ชนิคอื่น ๆ ให้ผลผลิตข้าวไม่แตกต่าง จากแปลงที่ไม่ใส่วัสดุอินทรีย์ แสดงว่าบริเวณพื้นที่นาคินเค็มที่มีข้าวตายเป็นหย่อม ๆ นั้น ขาคธาตุ อาหารที่เป็นประโยชน์ต่อพืช โคยเฉพาะธาตุในโตรเจน เนื่องจากโสนอัฟริกันเป็นปุ๋ยพืชสคที่มี ปริมาณในโตรเจนสูงกว่าวัสดุอินทรีย์ชนิดอื่น ๆ ทำให้มีการเพิ่มเติมธาตุในโตรเจนให้พืชนำไปใช้ ประโยชน์ได้ง่าย

This research was a study on reclamation of the salinity area which had spot dead of rice by using of various organic matters to decrease soil salinity and, at the same time, to increase rice yield in the area. The study area was saline paddy field with Kula Ronghai soil series (Ki: Typic Natraqualfs) in Amphur Borabue Mahasarakam province. The experimental design was a Randomized Complete Block Design (RCBD) with 9 treatments i.e 1) no organic matter (control), 2) farm manure, 3) filter cake, 4) rice straw, 5) sugar cane stalk, 6) burned rice husk, 7) saw dust, 8) Sesbania rostrata and 9) Crotalaria juncea replicated three times. The experimental units 8.5 x 8.2 m² were twenty seven and size cement is 0.502 m² buried in the spots with dead rice plants. Each organic matter treatment was applied at the rate of 2 tons/rai and thoroughly mixed with the soils. Before transplanting rice in cement pond, the mixture of soil and organic matter in each treatment was collected at 0-20 cm depth and assessed for electric conductivity coefficient, total bulk density and exchangeable sodium in the soils.

The results showed that application of each and every organic matter to the soil could significantly reduce (P< 0.05) The values of soil electric conductivity and soil exchangeable Na by which the Farm manure experimental unit was the most effective treatment with 2.05 μS/cm and 178.04 ppm, respectively. For rice yield, there were found that the Sesbania rostrata treatment gave the highest rice yield at 95.72 g/0.502 m² (305.09 kg/rai) followed by Farm manure treatment at 93.85 g/0.502 m² (299.12 kg/rai) and Crotalaria juncea at 84.52 g/0.502 m² (269.39 kg/rai). Other organic matter treatment units had rice yields non significantly different from the no organic matter unit which indicated that the paddy area with dead spots of rice was lacked of available plant nutrients especially of soil nitrogen. The main cause that made Sesbania rostrata had the highest rice yield was its capacity, as a green manure plant, in having high amount of N and easily releasing to rice plant.